

Тарас КРЕМІНЬ: «Громада повинна активніше контролювати чиновників»

Питання конституційних змін і децентралізації влади, розвиток територіальних громад – про це ведемо розмову з головою Миколаївської обласної ради Тарасом Кременем.

– Тарасе Дмитровичу, на «круглих столах» у всіх районах Миколаївської області, на яких представники влади і громади обговорювали різні аспекти Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, вона, в цілому, отримала схвальні відгуки, проте були і зауваження. У чому вони полягали?

– Скажімо, у Баштанському районі під час розгляду плану реформування жвавий інтерес викликало питання укрупнення територій, утворення виконкомів, позбавлення місцевих рад права висловлювати недовіру головам відповідних місцевих держадміністрацій. Також в учасників «круглого столу» виник сумнів, чи буде ця Концепція впроваджена у вказані терміни.

У Новобузькому районі загострили увагу на питаннях фінансових та інших умовах забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень. А ось уже в Березнегуватському районі впевнені, що реформу необхідно проводити після капітального ремонту доріг, транспортного сполучення, встановлення якісного зв'язку й прийняття законодавчих актів щодо наповнення місцевих бюджетів.

Депутати Очаківського району запропонували створити сільські комітети для забезпечення зв'язку й оперативного вирішення проблемних питань у тих населених пунктах, де будуть реорганізовані сільські ради в результаті об'єднання.

Більшість районів області зійшлася на думці, що в основі реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади має бути покладено ключовий принцип: громада на місцевому рівні сама обирає владу й контролює її, а також здійснює справедливий розподіл фінансів. Крім того, територіальні громади повинні мати право самостійно розпоряджатися земельними ресурсами на відповідній території.

– Чи приймали з цього приводу в Миколаївській обласній раді якісь пропозиції до Верховної Ради, уряду, Президента? Чи, можливо, є конкретні при-

клади розв'язання нагальних проблем місцевого самоврядування?

– Я брав участь у відкритому засіданні Верховної Ради, де обговорювали внесення змін до Конституції України та виклав наші пропозиції. В контексті реформи системи місцевого самоврядування влади слухними є пропозиції щодо внесення змін до Конституції України, зокрема у статті 118, 119 та 141, в частині ліквідації районної державної адміністрації та утворення виконавчих органів районних і обласних рад. Вбачається, що це розв'яже проблеми функціонування самоврядування на рівні району та частково – на рівні області.

Не слід забувати про матеріальну, економічну та фінансову основу місцевого самоврядування – комунальну власність. Невизначеними залишаються особливості реалізації районними й обласними радами управління об'єктами спільної власності територіальних громад.

Думаю, що відсутність законодавчого визначення понять «управління» та «спільні інтереси», вжитих у Конституції та Законі «Про місцеве самоврядування в Україні», а також те, що органи місцевого самоврядування та їх посадові особи зобов'язанні діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією та законами України, створюють правовий вакуум.

Наріжним каменем місцевого самоврядування залишається проблема комунальної власності та спільної власності територіальних громад. Також на сьогодні не визначено територіальну основу місцевого самоврядування.

Вбачається, що розв'язання цієї проблеми можливе шляхом закріплення базової територіальної одиниці – громади, що включатиме як територію населеного пункту, так і визначені землі навколо нього. А відтак, на мою думку, необхідно внести зміни у статтю 133 Конституції України. Це дасть змогу, з одного боку, забезпечити повсюдність місцевого самоврядування (поширити його на

Добірка **Віче**
журналу

КРЕМІНЬ Тарас Дмитрович народився 10 червня 1978 року в смт Казанка Миколаївської області. 2000-го закінчив Миколаївський державний педагогічний університет, а згодом в 2004 році – аспірантуру Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка НАН України, 2008-го – літню школу при Лундському університеті (Швеція), 2013-го – докторантуру у ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди».

Працював протягом 2000–2011 років викладачем, старшим викладачем, доцентом кафедри української літератури, заступником декана факультету філології та журналістики в Миколаївському національному університеті імені В. О. Сухомлинського. З 2013 року і дотепер – в. о. голови Миколаївської обласної організації «ВО «Батьківщина», з 2014-го – голова Миколаївської обласної ради.

Кандидат філологічних наук, доцент, відмінник освіти України, лауреат премії Кабінету Міністрів України «За внесок молоді в розбудову держави».

Член Національної спілки журналістів України, Національної спілки краєзнавців України. Вільно володіє англійською мовою. Одружений, виховує доньку.

всю територію Української держави), з другого – укрупнити громади і забезпечити їхню самодостатність.

– Тарасе Дмитровичу, нещодавно ви проводили виїзні прийоми громадян в декількох районах області. Що турбує мешканців регіону? Ваше бачення розв'язання цих проблем?

– Миколаївщина – аграрна область, і людей хвилюють насамперед питання, пов'язані з використанням земель сільськогосподарського призначення. У нас до 140 тисяч гектарів досі перебуває в державній власності, і селяни не можуть їх обробляти. Ми чекаємо якнайшвидших змін у законодавстві і розраховуємо, що земельні аукціони поновлять...

З другого боку, і це я кажу місцевим депутатам на кожній зустрічі, громада повинна активніше контролювати чиновників, захищати селян від свавілля. Великі надії пов'язуємо з асоціацією голів сільських і селищних рад. Це об'єднання має запрацювати по-новому. Крайшого лобіста інтересів територіальних громад не знайти.

– Наскільки мені відомо, сьогодні Миколаївська область посідає третє місце серед регіонів країни з реалізації казначейських зобов'язань, випущених для підтримки української армії. Як іще в регіоні допомагають захисникам Вітчизни?

– Події останніх місяців багато в чому змінили погляд миколаївців. Ми відчули, що перебуваємо на південному кордоні країни, і наш прямий обов'язок – зміцнювати цей кордон. Робимо це разом – влада, військові, бізнес, волонтери. Коли мене обрали головою обласної ради, однією з перших ініціатив стало рішення про виділення з бюджету за рахунок інших обласних програм 900 тисяч гривень для прийому родин військовослужбовців з Автономної Республіки Крим і Севастополя. Коли вся країна вітала нових українських героїв Юлія Мамчура та Євгена Делятицького, справою нашої честі було продемонструвати всю нашу гостинність.

Гуманітарна допомога в зону АТО з Миколаївщини. 27 червня 2014 р.

Велику роль у підтримці збройних сил продовжує відігравати бізнес. Істотно допомогла військовим компанія «Нібулон». Миколаївський тепловозремонтний завод за власні кошти відремонтував і передав Національній гвардії та 79-й Миколаївській окремій аеромобільній бригаді модернізовані БТри. Разом із Південною судноремонтною компанією завод також допоміг відновити головну ходову машину десантного корабля «Кіровоград». Партію бронезилетів для воїнів 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади передали співробітники Південно-Української атомної електростанції. Керівництво Чорноморського суднобудівного заводу заявило про намір безкоштовно надати комплекс необхідних послуг з регламентних робіт на допоміжних судах Військово-морських сил України.

Ці та інші приклади, на мій погляд, є зразком соціальної відповідальності, коли допомога надається не за телефонним дзвінком з великого кабінету, а за власним бажанням, бо розумієш, що живеш на цій землі і повинен її захищати.

– Чи створює обласна рада Миколаївщини умови для залучення інвестицій?

– У цей складний час доброю ознакою є вже те, що інвестори, які раніше вкладали гроші в економіку області,

Під час виїзного засідання уряду. 21 травня 2014 р.

від нас не втекли. Вони розуміють: для держави головне нині – навести спокій в країні, захистити її цілісність. А те, що у владу приходять ефективні топ-менеджери з великого бізнесу, зміцнює рівень їхньої довіри.

Більше уваги надаємо інфраструктурним проектам. Особливо тим, які впливатимуть на енергоефективність. Нещодавно Миколаївська область стала одним із шести регіонів України, яким запропонували брати участь у кредитуванні Міжнародним банком реконструкції та розвитку інвестиційного проекту «Підвищення енергоефективності в секторі централізованого теплопостачання України». Кредит може бути надано в сумі 21 млн. доларів на 20 років, а також 5 років відстрочки. Відсоток кредитування становитиме 0,47 відсотка на рік. Отримані кошти підуть на модернізацію, реконструкцію та автоматизацію об'єктів теплового господарства, розташованих у Миколаєві.

– І останнє. Тарасе Дмитровичу, декілька слів про розширення міжрегіональних зв'язків між Миколаївською областю і регіонами країн Євросоюзу в рамках курсу Президента України на євроінтеграцію.

– Наш регіон постійно відчуває інтерес інших країн до себе, передусім Східної Європи, однак сьогодні живі контакти відбуваються не так часто, як це було раніше. По-перше, за кордоном розуміють, що всі ресурси України нині зосереджені на встановленні миру. По-друге, змінилися і наші ідеї до співробітництва. Коли до області приїжджали іноземні делегації, це, як правило, для нас не мало продуктивних наслідків. У будь-якому разі потрібен результат. Наведу як приклад наше місто Южноукраїнськ. Нещодавно його міський голова Євген Квасневський здійснив робочу поїздку до польського міста Белхатув, де зустрівся з його президентом Марекем Хжановським. Результатом стало підписання угоди про партнерське співробітництво між містами. Передбачається співпраця у сферах розвитку економіки і промисловості, освіти, культури і спорту, туризму та відпочинку, соціального забезпечення та охорони здоров'я, інших сферах життєдіяльності, спільних для обох міст. І ми надіємося, що ця робота буде спрямована на розвиток нашого міста енергетиків, надасть йому нових імпульсів розвитку.

Розмовляв Євген ТИЩУК.

На відзначенні 153-х роковин перепоховання Тараса Шевченка